

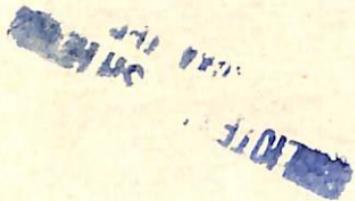
HAMZA KOÇIU

köngë
pör delin

HAMZA KOÇIU

KËNGË
PËR DETIN

- VJERSHA -

~~40656~~
13121

Tiranë 1960 vjetë - Shkolla e mesme - Liceul nr. 1010/25
SHTEPIA BOTONJSE «NAIM FRASHERI»
SPGD NISB. SPALABEGJETESIA «PRILIPET DHE — JUANG 1960

HAWA KODIN

KENGË

PËR DETIN

- MERSHA -

1500
Tirazhi
kopje
Shtypshkronjave
«Mihal Duri» — Tirana, 1967

Tirazhi 1500 kopje   Format 70x100/32   Stash. 2204-65

Shtyp N.I.Sh. Shtypshkronjave «Mihal Duri» — Tirana, 1967

ATDHEU IM

Atdheu im.

Ky shtrati stërgjyshor

Plot plagë mori në brinj' e kraharor,
Por nuk u dha, qëndroi në çdo murlan
Si karakoll vigan.

Atdheu im.

Kjo tok' e amëshuar

Shkëlqen, gjithnjë si yll i zjarrtë,
Stolira ka në gush' e kraharuar;
Thesare ka një fushë të pamatë.

Atdheun tim, këtë të shtrenjtin vis,

Një çap i ngusht' nga armiqt' e tij e ndan,
Por i sigurt, drejt rrugës s'tij lëviz,
Se kazm' e pushkë në duar fort i mban!

KËNGA IME

I

Mbi një rrugë më lindi nëna ime
Dhe, që atëhere, rrodhën shumë vjet,
Tashti i qeshur unë mbledh kujtimet
Dhe çaj si rrnymë rrugën nëpër det.

II

Jam ëndërrtar i ditëve të bardha,
Këngën si çajkë e përcjell larg
E, nëse thirra: «Shokë, shpejt, u zbardha!»
Lotë trishtimi nuk derdha në varg.

III

Nuk më pëlqen në vjershë fjal' e madhe.
Si deti më ngjan vargu kur gjëmon.
Më prekin lulet, bari ndër livadhe,
Mali me borë, lumi që vërshon.

IV

Dua të eci me hap më të shpejtë
Mbi vendin tim që quhet Shqipëri,
Në majë malesh të puthem me retë
E të thërrres: «Ja, gjeta poezi»!

V

Në breg i mblojha këngët, si thërrimet,
Në detin-hekur ato morën krah
dhe si detarët rendin ndër lundrime,
Elikën¹⁾ këmbë, shpirt i tyre ka.

---

1) Elikë — mekanizëm me fletë që vë në lëvizje anien.

TI TË JESH ME MUA NJË USHTARE

Pranë dua të të kem pérherë
 Jo këtu ku bëjmë brromp me birrë,
 Por kur er' e luftësë të bjerë,
 Ti të jesh' shenjusja më e mirë.

Dhe kur dita si natë të nxijë,
 Ti të jesh' me mua një ushtare,
 Jo të përkëdhelesh si fëmijë,
 Por mbi hasmin të shkrehësh batare.

Mos guxo të hedhësh një hap prapa,
 Se të vras, të quaj dezertore,
 Dhe nuk dua të thuash: «E ngrata,
 Qenka fati të vdes në llogore.»

Sikur predh' e hasmit njëzet herë
 Të m'i presë krahët, prapseprapë
 Do qëndroj si lisi degëprerë,
 Dhe me dhëmbë pushkën do ta kap.

Veç në më qëlloft' ai në ballë
 Ti në zemër ta qëllosh atë,
 Ta qëllosh dhe mos e shuaj mallë
 As me lot të hidhur, as me gjë.

Eja rendim nëpër malet, pyjet,
Ti ushtare dhe unë ushtar.
Le të zgjaten udhët gjer te yjet,
Kur ne mbrojmë trollin shqiptar.

Le të flejmë netve-ftohtësirë
Si dy zogj nënë kaçube;
Le të ecim rrugës së vështirë,
Republika roje na ka ne.

LUNDRIM TË MBARË!

U dha alarm:
«Anijen gati për lundrim!»
Merr raport
    Shoku oficer
Dhe urdhër jep.
Anija shkon drejt detit që shkëlqen,
Dhe pas' e la të artin breg.
Ja, në direk,
Krenar valon
Flamur' i komandantit tonë.
Detarët gati rrinë për luftim,
Me zjarr e flakë
Armiqt' do t'i djegin me tërbim
Mes detit të shkumëzuar që perçet, shkund.

Alarm u dha:
Sinjale, tingllime të pafund
Dhe, në atë çast, shoku komandant
Detarët përgëzon,
Anija dallgët çan
Dhe pas e la
Të kaltërin liman.
Anija detin çan me pash.

Ja, përmbi bash,
Nga lart e kryet var,
Ky dielli rrezear
Kurse i liri, i yni breg
Me mall e përshtëndet:
«Lundrim të mbar', anije, nëpër det!»